

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 13. Colloquium cum Gregorio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

dare; si vero hi veritatem loquuntur, af- Sæculum VII
A. C. 655.
firmandum erit; Satanam verum Deum
esse, meque indignum, qui adventum Crea-
toris Nostri & Judicis videam, si un-
quam tale somnium narravi, aut si us-
que in banc horam de tali somnio aliquis
sermo ad aures meas pervenit.

§. XIII.

Colloquium cum Gregorio.

Testis tertius nihil præter accusatio-
nem frivolam attulit. Sed quartus,
Gregorius, Photini filius, Imperatori ab
Epistolis, locutus est in hunc modum:
Cum Romæ essem, cubiculum Abbatis Ma-
ximi intravi, & dicenti mihi, quod
Imperator possideat Sacerdotium, Abbas
Anastasius, Discipulus ejus, dixit: Deus
nolit, ut tantus honor ei obtingat. S. Ma-
ximus ad Gregorium: Deum time, Do-
mine Gregori! socius meus in illo collo-
quio nec verbum protulit. Tum in ter-
ram prostratus ad Senatores dixit: Ob-
secro! aures patientes mihi concedite, &
integrum illud colloquium vobis referam.
Arguet me Accusator meus, si mentiar.
Cum Dominus Gregorius Romæ ad me
invisisset, prostravi me in terram, ut fa-
cere adsueveram, & venientem amplexus
sum. Tum postquam consedimus, rogavi
itineris causam. Dixit: Imperator Ec-
clesiarum pacem cupiens mittit S. Petro

O 5 obla-

Sæculum VII oblacionem, & Papæ Epistolam, in qua
A. C. 655. ad concordiam cum Patriarcha Constan-
tinopolitano reducendam hortatur, me-
que hac Legatione honoravit. Respondi:
laudetur Deus! sed qua ratione concordia
reducenda est? Respondisti: per consen-
suum in Typum (nam hic S. Maximus ser-
monem ad Gregorium dirigere cœpit,
& profecutus est) ego autem tibi dixi:
Credo hanc rem esse impossibilem; nun-
quam enim Romani ferent, ut dicta Pa-
trum cum dictis Hæreticorum, & Veri-
tas cum Mendacio supprimantur. Re-
spondisti: Typus non præcipit, ut verba
sancta supprimantur, sed silentium impe-
rat, ut pax reducatur. Dixi ego: Se-
cundum Scripturam, silentium est verbo-
rum suppressio. (*)

Psal. 18. 4.

Dixisti: noli me in spinosas quæstio-
nes conjicere; sufficit mihi Fidei Symbo-
lum. Reposui: Typus destruit Symbo-
lum. Quæсивisti, quo pacto id fieret, &
ego rogavi, ut Symbolum recitares. Et
tu ita exorsus es: Credo in unum Deum
Patrem Omnipotentem, Creatorem Cæli
& Terræ, visibilium omnium & invis-
bilium. Dixi: Siste paululum. Deus
Creator non esset, nisi Voluntatem & O-
perationem Naturalem haberet; Volun-
tate

(*) Non sunt loquelæ, neque sermones, quo-
 rum non audiantur voces eorum. Psalm. 18.

tate enim & non necessitate creavit Cæ-
 lum & Terram. Si specie prudentiæ A. C. 655.
 humanæ Fides cum errore supprimatur,
 istud prudentiæ genus a Deo separat, &
 homines non conjungit. Proxime etiam
 venient ad nos Judæi & dicent: Uniamur,
 & prudenti discretione ex parte nostra
 Circumcisio, & ex parte vestra Baptis-
 mus supprimatur. Idem remedium A-
 riani ætate Constantini Magni datis lit-
 teris proposuerunt: Supprimamus voces,
 Consubstantialis, & Substantia diversus,
 ut uniantur Ecclesiæ! at non consense-
 runt Patres nostri, sed huic paci persecu-
 tionem & mortem prætulērunt, quamvis
 huic remedio Constantinus faveret. Nun-
 quam Imperatorum aliquis Patres eo ad-
 ducere potuit, ut ætatis suæ Hæreticis
 conniverent, adhibendo voces ambiguas,
 sed semper usi sunt vocibus clavis, quæ-
 stioni propriis & congruis, dicentes si-
 ne hæsitatione, Episcoporum esse Ecclesiæ
 Dogmata examinare, & definire.

Dixisti: Ergo, si tibi credimus, om-
 nis Imperator Christianus non simul Sa-
 cerdotium habet? Respondi: non habet.
 Nam Imperator ad Altare non stat, &
 postquam consecratus est panis, non
 eum elevat dicens: Sancta Sanctis. Non
 baptizat, non confirmat cum Chrismate,
 non imponit manus ad ordinandos Episco-
 pos, Presbyteros, & Diaconos, non conse-
 crat

Sæculum VII *crat templa, non gerit Sacerdotii Insi-*
 A. C. 655. *gnia Pallium & Evangelium, sed Coro-*
 Ordo Mel- *nam & Purpuram habet, Imperii notas.*
 chisedech. *Tum mihi objecisti: Quare igitur Scri-*
ptura Melchisedech vocat Regem & Sacer-
dotem? Respondi: Is erat figura illius,
qui cum solus esset verus Rex & Deus om-
niū, pro nostra salute verus Sacerdos
Magnus factus est. Si vero dicas, quem-
quam alium esse Regem & Sacerdotem se-
cundum Ordinem Melchisedech, adde e-
tiam reliqua, esse sine Patre, sine Matre,
sine Genealogia, sine principio, sine fi-
ne, & tunc cognosces, quæ inde sequantur,
nempe fore alium Deum incarnatum, ut
suo Sacerdotio procuret nostram Salu-
tem secundum ordinem Melchisedech &
non secundum ordinem Aaron. Sed cui
bono tot sermones? ad Sanctam Mensam
sub Sacra Oblatione post Episcopos, Pres-
byteros, Diaconos, & omnes Clericos Im-
peratorum memoria fit inter Laicos;
quando dicit Diaconus: & pro Laicis in
Fide defunctis, Constantino, Constante, a-
liisque. Ita Imperatorum viventium post
omnes Clericos mentionem facit. ()*

S. Maximum sermones, quos Romæ
 cum Gregorio miscuerat, in hunc mo-
 dum

(*) Hodie Imperatoris vel Regis statim post
 Summum Pontificem in Canone Missæ mentio
 fit secundum quædam Missalia.

dum referentem, Menas Abbas turba- Sæculum VII
A. C. 655.
vit exclamans: *Hæc affirmando Eccle-*
siam in partes scidisti! S. Maximus re-
spondit: *Si Ecclesia scinditur verba Scri-*
pturæ & Patrum referendo, quid de illis
sentiendum, qui Patrum Doctrinam sup-
primunt, qua sublata Ecclesia stare non
potest? At Sacellarius ad Exarchi fami-
liares conversus clamavit: *Dicite Exar-*
cho, meis verbis: Quomodo tibi tempe-
rare potuisti, ut talem hominem in com-
missa tibi Provincia vivere sineres?

Tum S. Maximo exire jussu, Ana-
stasius ejus Discipulus introducit, quem
cupiebant compellere ad accusandum
S. Maximum, quod Pirrhum male habuis-
set. Anastasius submissa voce respon-
dit: *Nemo unquam Pirrhum tanto hono-*
re, ac Maximus, coluit. Jubetur voce
altiore loqui; cumque vocis sonum, mo-
destiæ Monachorum convenientem, cui
adsueverat, mutare non posset, præce-
pit Sacellarius, ut adstantes eum verbe-
ribus pulsarent. Igitur pugnis contun-
ditur tam crudelem in modum, ut semi-
mortuus videretur. Mox ambo in car-
cerem reduci jubentur; sed Menas Ab-
bas S. Maximum affatus præsentibus Se-
natoribus dixit: *Dei vindicta te buc de-*
duxit, ut reciperes pœnam tot malorum,
quæ aliis intulisti, dum cunctos spargen-
do dogmata Origenis pervertere voluisti.
S. Ma-

Sæculum VII S. Maximus respondit: *Anathema Origeni, Doctrinæ ejus, & omnibus ejusdem Sectatoribus!* Epiphanius Patricius dixit: *Domine Abbas Mena! diluit Maximus hoc Anathematismo objectionem tuam, etiamsi antea Origenista fuisset; hinc istam accusationem non amplius audiam.*

§. XIV.

Collatio cum Troilo & Sergio.

Eodem die sub noctem Troilus Patricius & Sergius Eucratius Aulæ Cæsareæ Præfectus ad S. Maximum venerunt, & postquam confedissent, & Abbatem quoque sedere jussissent, dixerunt: *Narra nobis, Domine Abba! Colloquia, quæ cum Pirrbo in Africa & Romæ habuisti, & quo pacto persuadere potueris, ut suam Doctrinam anathematizaret, & tuam amplecteretur.* S. Maximus omnia ordine retulit, quæ meminerat, & adjecit: *Non habeo Doctrinam particularem, sed est Doctrina communis Ecclesiæ Catholicæ.* Tum quæsierunt, quare cum Sede Constantinopolitana non communicaret. *Ideo non communico, inquit, quia Constantinopolitani recipiendo novem Articulos Alexandrinos, Ectesim Sergii, & Typum Indictione sexta promulgatum, quatuor Concilia rejecerunt, & quia novem Articulos recipiendo Ectesim damnarunt, & Ectesim recipiendo, Typum ab-*
roga-